

Estlandssvenska – östsvensk dialekt och germanskt folkspråk

Henrik Rosenkvist, Inst. för svenska språket, Göteborgs universitet

I Estlands kusttrakter talades det svenska från medeltiden fram till andra världskriget. Talarna betraktade sig själva som svenskar, och de utgjorde länge en särskilt privilegierad minoritet. I det här föredraget ger jag en kort översikt av estlandssvenskarnas historia, men framförallt presenterar jag några grammatiska språkdrag i estlandssvenskan (med bakgrund i det nyligen avslutade projektet *Estlandssvenskans språkstruktur*).

Estlandssvenskan är en östsvensk dialekt, men i ett vidare perspektiv kan man betrakta estlandssvenskan som ett germanskt folkspråk, det vill säga en distinkt språkart som har frodats som ett levande talspråk men som inte har fått någon samhällsbärande funktion och därför inte normerats. I föredragets andra del tar jag upp likheter mellan estlandssvenska, älvdalska och några andra germanska sådana språkvarieteter, och spekulerar över frågan varför dessa folkspråk delar en del grammatiska särdrag som saknas i de respektive standardspråken.